

ਅਦਾਲਤ ਬਿਸ਼ਨ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐਮ.ਐਸ.ਟੀ. ਜੀਵਨੀ,-ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 73 ਸਾਲ 1932 ਦੀ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਆਦ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ (1920 ਦਾ ਪਹਿਲਾ) -ਆਰਟੀਕਲ 1959—ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ—ਰਿਮੋਟਰ ਰੀਵਰਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ—ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ- ਪਰਦੇਸੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੀਵਰਸਨਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਰਿਮੋਟਰ ਰੀਵਰਸਨਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ- ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੀਵਰਨਰ ਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਆਦ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਰੀਵਰਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਵਰਸਨਰ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕੋ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਇਕ ਆਮ ਸ਼ੱਕੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਮ ਖਤਰੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਕ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲਈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਦਰਅਸਲ ਸਮੁੱਚੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ ਬਾਡੀ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਕੋ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੜ-ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ

ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੜ-ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਜਿਹਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਿਮੋਟਰ ਰੀਵਰਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਵਰਸਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਸਪਾਈਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁੜ-ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਮੁੜ-ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

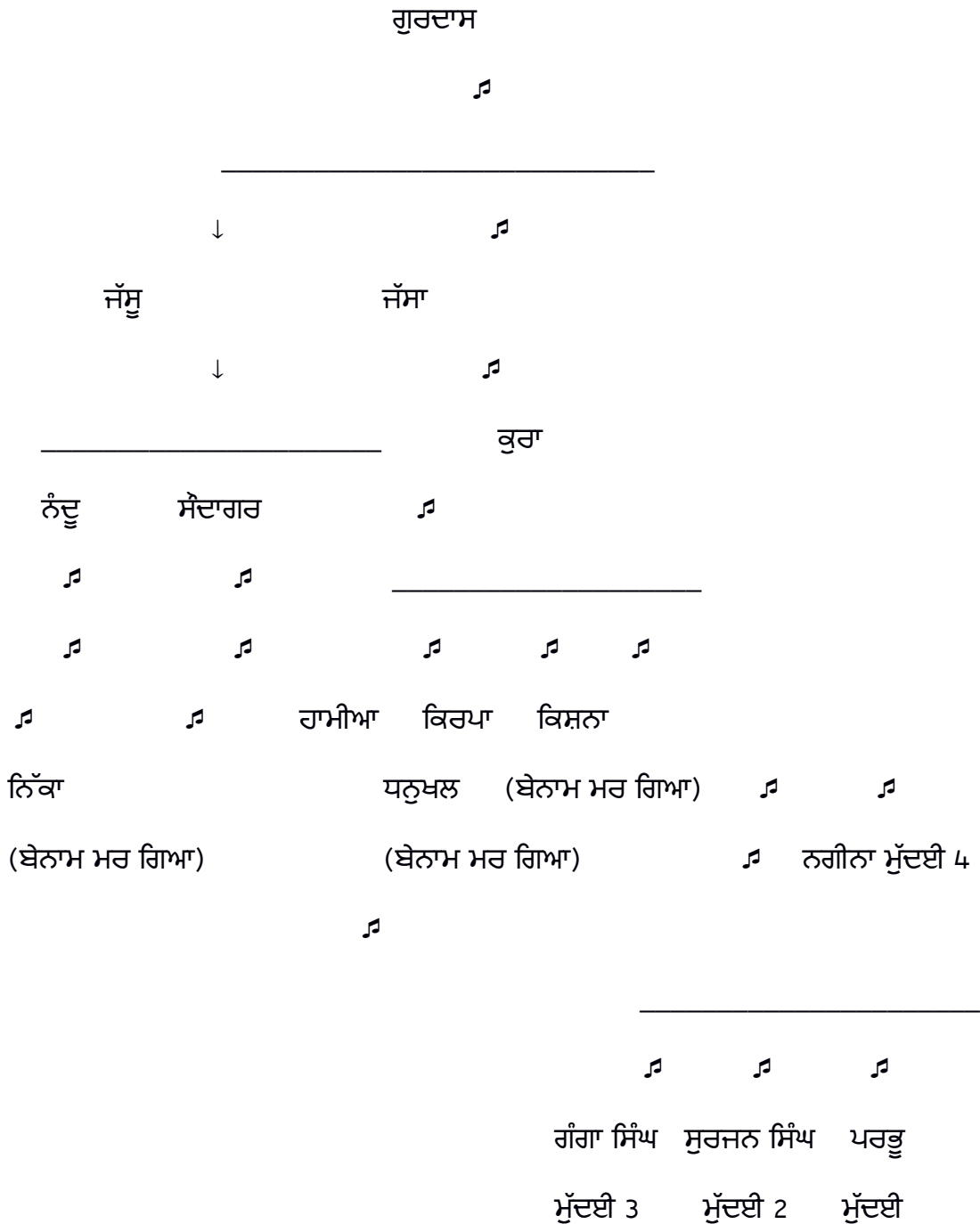
ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ.ਬੇਦੀ ਦੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜਵਾਲਾ ਦਾਸ, ਸਬ-ਜੱਜ ਕਲਾਸ ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ 18 ਅਗਸਤ, 1950 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਾਥ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ ਦੁਆ, ਜੇ.

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ:-

ਸੂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼-ਧਾਰਕ ਨਿੱਕਾ ਨੇ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1929 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਯੱਖਲ । ਅਗਲੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਰਪਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦਾ ਪਿਤਾ, ਕਿਸ਼ਨਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਹਮੀਆ (ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ)। ਰਿਮੋਟਰ ਰੀਵਰਸਨਰ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1930 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਾਈਨਿੰਗ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ / ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। 1941 ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। 5 ਫਰਵਰੀ, 1942 ਨੂੰ, ਕੁਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਮਮੇਲਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਪਰ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1942 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਪਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਿਓਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ. 8 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਧੌਖਲ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਪਰਭੂ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਗੀਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੱਸਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧੌਖਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੱਕਾ ਅਤੇ ਧੌਖਲ ਦੇਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਦਾ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਿੱਕਾ ਅਤੇ ਧੌਖਲ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਿਰਫ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਧੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧੌਖਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧੌਖਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਕੋਈ

ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸੀਮਾ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵੱਖਰੇਪਣ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾਕਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਣਾਕਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਟਰਮੀਨਸ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨੁਕਤਾ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧੌਖਲ ਨੇ ਤੋਹਫੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਿੱਕਾ ਦੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਰਿਵਰਨਰ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਸ਼ਨਾ। ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਹਮੀਆ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਮ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧੌਖਲ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾਕਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਤੋਹਫੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੌਖਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਮੁਗਲਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ

ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ, ਜੋ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਪੰਨਾ 193 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਟਾ ਨੰਬਰ 4 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਧਵਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ, ਅਗਲਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਜਿਸਨੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਦਾਨੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਟੇ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਗਲਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਿਵਰਸਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਰਵਾਇਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਮੋਟ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੱਭਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਵਰਸਨਰ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਕਟੋਮੈਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕੋ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਇਕ ਆਮ ਸ਼ੱਕੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਵਜੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲਈ ਆਮ ਖਤਰੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਦਰਅਸਲ ਸਮੁੱਚੇ ਰਿਵਰਸਨਰੀ ਬਾਡੀ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਕੋ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੀਵਰਸਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੜ-ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੋ ਨੇ ਰਾਮ ਭਜ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਸਈਦ ਅਖਤਰ ਖਾਨ (1) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਾਰੇ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ, ਜੋ ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ

ਵਾਲਾ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਕਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਿਓਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ ਹੋਣਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦਾਨੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਿਵਰਸਨਰ ਨਿੱਕਾ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਜੇ ਯੱਖਲ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ; ਫਿਰ; ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤੁਰੰਤ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿੱਕਾ ਦੀ 1941 ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1920 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 1 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਯੱਖਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੱਖਲ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਲਾਹ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਰਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਕਬਾਲ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਅਤੇ ਹੋਰ (2). ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਸਲ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਮਹਾਜਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਜੇ., [ਰਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)] ਦੇ ਪੰਨਾ 80 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ: "ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਯੱਖਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਾ ਅਤੇ ਯੱਖਲ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਤਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜੇ., ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ., ਇੰਦਰ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਕਬਾਲ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ. ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਸਪੇਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁੜ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ. ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਰੀਵਰਸਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਿਵਰਸਨਰ ਨੇ ਸੀ ਪੈਰਾ 67, ਰੈਟਿਗਨ ਦੇ ਡਾਇਜੈਸਟ ਆਫ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ. ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਿਵਨੀ ਦੁਆ, ਜੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ. ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਇਹ ਮੰਨ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ 1930 ਵਿਚ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਕਾਰਨ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਯੱਖਲ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ, ਅਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਯੱਖਲ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੁਰਸ਼-ਧਾਰਕ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਯੱਖਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਧੌਖਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੌਖਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ 1930 ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਿਵਰਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧੌਖਲ ਦੀ ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਹੋਈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਮਿਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧੌਖਲ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਿੱਕਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧੌਖਲ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇ ਧੌਖਲ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਨ ਜੋ ਨਿੱਕਾ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼-ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 9 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੂਤੇਊ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮੇਅਲ ਸਿੰਘ (1) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਨਾ 199 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੇਠਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ, ਸੀ. ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ

ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਿਵਰਸਨਰ ਕੋਲ ਪਿਛਲੇ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਾਰਾਇਣ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jatinder Singh, Translator.